

Gelukkig hebben kinderen ouders

‘Gelukkig hebben kinderen ouders’. Dat was de eerste zin van mijn pleidooi bij het Hof voor de moeder van Tijmen. De moeder werd vervolgd omdat haar zoontje Tijmen niet stond ingeschreven op een school. Zij gaf hem al twee jaar thuis onderwijs met hulp van de Wereldschool.

Tijmen is een kwetsbaar jongetje. Een slim jongetje dat zozeer is overprikkeld dat hij ten onderging in het speciaal onderwijs. In de tijd dat hij naar school ging, liep hij soms verloren door de gangen of werd opgesloten in een apart kamertje waardoor zijn angst voor school toenam.

Tijmen was ooit gestart op een reguliere school. Hij zou daar terugkeren na een lange periode van dagbehandeling. Toen het zover was, weigerde de school hem. Zij hadden onvoldoende vertrouwen in een werkzame relatie met de moeder. Deze moeder was te lastig, omdat zij te veel vroeg van de school. Wat zij wilde voor Tijmen was binnen de school niet mogelijk. Ook alternatieven, zoals onderwijs in deeltijd met ondersteuning vanuit de Wereldschool, waren volgens de school geen optie. Geen kansen voor Tijmen!

‘Gelukkig hebben kinderen ouders’. Die zin kwam uit de grond van mijn hart. Tijmen heeft geluk gehad. Hij heeft geen lastige, maar een moedige, betrokken moeder. Met eindeloos geduld en bevoegenheid krijgt hij les van haar. De onderwijsachterstand die hij in de eerste jaren heeft opgelopen, is nagenoeg ingehaald. Hij leest graag en hij leert elke dag in een ritme dat rekening houdt met zijn korte concentratie-

boog. Dankzij zijn moeder krijgt hij de kans om kennis op te doen en zo zijn talenten te ontwikkelen. Kennis die hem zal helpen om inzicht te krijgen in zichzelf en in de wijze waarop hij zich in het leven staande zal kunnen houden. Talenten die hij moet benutten om in de toekomst zijn beperkingen zo goed mogelijk te compenseren.

Het is nu eenmaal de rol van ouders, waar ook ter wereld, om op hun kind te duiken als er gevaar dreigt. Om het kind op te tillen en te beschermen als het kind kwetsbaar is en het zich

Het is nu eenmaal de rol van ouders, waar ook ter wereld, om op hun kind te duiken als er gevaar dreigt

nog onvoldoende staande kan houden. Scholen die laten zien dat de zorg van ouders ook hun zorg is, zien betrokken ouders. Scholen die verwachten dat kinderen zich aanpassen aan de structuur die zij hebben vastgesteld, treffen lastige ouders op hun weg. Ouderbetrokkenheid gaat in dat geval ook niet over betrokkenheid, maar over aandacht voor het welzijn en de zorg voor de leerling. School en ouders samen sterk, of ieder voor zich? Ouderbetrokkenheid is er niet voor ouders omdat het moet, maar omdat het een absolute voorwaarde is voor goed onderwijs aan onze kinderen.